

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Δρ. 8

Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διευθύνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὅσοι δὲ οἱ ἐπιθυνοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκάδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τῶν στρατιωτικῶν συνταγ-
οῦ ὑπουργὸς ματάρχης κ. Κωνσταντίνου-
δης, ὁ προσωρινὸς διευθύνων
καὶ τὸ ἕτερον πολεμικὸν ὑπουργεῖον, τὸ ἐπὶ
τῶν ναυτικῶν, ἐρωτηθεὶς, ὑπὸ τινος πευθῆνος
ἐκ τῶν ἐκ τῶν ὑπουργείων ταῦτα παρασκευάζεται
νομθετικὴ τις ἐργασία πρὸς ἀνασύνταξιν τῶν
στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τῆς χώρας δυνά-
μεων, ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὴν γίνεσθαι, ἀλλ' ὅτι
δὲν ἐπιτρέπεται εἰσεῖσι ἢ ἀνακοίνωσις αὐτοῦ
τοῦ παρασκευαζομένου καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν
ὑπάρχει ἐλπίς νὰ περιβληθῇ τὸν τύπον τῆς
πραγματικότητος, εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ κ. ὑπουρ-
γὸς πολὺ φειδωλὸς τυγχάνει εἰς λόγους καὶ
ἐνδόλωρ εὐαρεστεῖ εἰς τοὺς δημοσιογράφους·
εἶνε ὅμως ὡσαύτως ἀληθές ὅτι αὐτὰς τὰς ναυ-
τικὰς καὶ πολεμικὰς παρασκευὰς τὰς ἀκούου-
μεν παρασκευαζόμενας πρὸ ἀμνημονεῦτων
χρόνων· ἰδίᾳ δὲ μετὰ τὸν πόλεμον ὅλοι οἱ
Ἕλληες, ἐνὶ στόματι καὶ μὲν φωνῇ, ἀνεκ-
ήρουν ὅτι αὐτὸς πόλεμος ἦτο ἀπαραίτητος διότι
ἦν μὲν ἐχθρὸς ὡς μάθημα διὰ τὸ μέλ-
λον, τοῦτέστι νὰ διορθώσωμεν τὰς στρατιω-
τικὰς ἐλλείψεις, νὰ συμπληρώσωμεν τὰ ὕλικά
πολέμου, νὰ καταρτίσωμεν ἀξιόμαχον στολί-
σκον καὶ τὰ λοιπὰ. Ὡστε, αἱ σκέψεις περὶ
πολεμικῆς ἀνασυντάξεως τῆς χώρας ἔλαβον
πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν διάνοιαν
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπῆρξεν ὅμως δύνα-
μις νὰ λάβῃ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ εἰς τὴν κε-
φαλὴν τῶν ἱθυνόντων τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος
πολιτικῶν. Καὶ οὕτω ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἔτη
ἐπτά μετὰ τὸν πόλεμον χαμένα, ἔτη ἐπτά
καταναλωθέντα εἰς Βυζαντινὰς συζητήσεις·
ἐκ τῶν θὰ παρασκευασθῶμεν καὶ πῶς θὰ παρα-
σκευασθῶμεν καὶ πότε θὰ παρασκευασθῶμεν.
Θὰ παρέλθωσιν ἀνεκτιρητῶς καὶ ἄλλα ἐπτά
ἔτη ἄνευ οὐδενὸς πρακτικοῦ ἀποτελέσματος,
διότι δὲν ἔχομεν ἔτι καὶ ὅσον νὰ σκεφθῶμεν
περὶ τοῦ ἀπειλοῦντος ἡμᾶς κινδύνου, ἀσχολού-
μενοι μᾶλλον εἰς τὰς μωρὰς περὶ συγκλήσεως
ἢ διαλύσεως τῆς Βουλῆς συζητήσεις. Ἐκεῖνο
δὲ τὸ ὁποῖον ἐπροφασίσθησαν οἱ κυβερνήται ἡ-
μῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν γυ-
μνάσιν εἶνε ἡ ἐλλείψις χρημάτων. Δὲν ἔχο-
μεν χορηγία φωνάζουν. Θέλομεν τριάκοντα
ἐκατομμύρια. Ἐν τούτοις αἱ ἄλλαι δαπάναι
ἐκατομμύρια. Μόνον διὰ τὰ στρα-
τιωτικὰ δὲν περισσεύει οὔτε ἐν ἑκατομ. κατ'
ἔτος. Μᾶλλον τοῦδε θὰ ἡδυνάμεθα νὰ προμηθευ-
θῶμεν ἱκανὰ στρατιωτικὰ ὕλικά ἐκ κατατὰ
μετὰ τὸν πόλεμον ἐπτά ἔτη ἐν ἡ δύο ἑκατομ.
διετίθεντο. Ἄλλως τε καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου
καταβαλλομένη προσπάθεια ἀποβαίνει ματαία,
διότι στρατὸς ἄνευ ὀργανώσεως, ἄνευ ὀπλισμοῦ
νικητέρων εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσο-
χὴν τῶν ξένων ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν πολιτικῶν

ζητημάτων ζῆτα ἀμέσως θίγουσι τὰ συμφέ-
ροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν οἱ Βούλγαροι εἰσὶν
ἀξιόμαχοι δι' ἄλλα, εἰσὶν ὅμως κατὰ πάντα
ἀξιοπαύνοι ὅτι ἔχουσι στρατὸν καλῆτερον τοῦ
ἡμετέρου. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν συ ἡθικὴν διὰ λό-
γων νὰ λύωμεν τὰ διάφορα ζητήματα καὶ διὰ
συμπερασμάτων ὡς ταῦτα εὐαρεστοῦσιν ἡμῶν.
Ἡ τοικύτη ὅμως ἐποχὴ παρήλθε. Μετὰ λύπης
δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ἐδῶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Κρά-
τει οὐδεμία συστηματικὴ ἐργασία γίγνεται.
Ὡς ἐκ τούτου περικόπτονται τὰ ὄνειρα, αἱ ἐλ-
πίδες καὶ οἱ ποθοὶ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμέ-
νων Ἑλλήνων.

ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἡ ἐπάνοδος χωρίων εἰς τὴν διοίκησιν Κονίτης.—Ἐ-
παίνες ἀφίεται εἰς τὸν διοικητὴν. Τί ἐπαθὸν οἱ δι-
μογέροντες καὶ διδάσκαλος Στρατσιανῆς.—Ὁ μαλ-
μο δὲρης καὶ εἰσαγγελεὺς παρανομοῦντες καὶ κατα-
πιέζοντες.—Ἡ ἐννομος διοίκησις τοῦ Καϊμακάκη.

Ἐψηλὴ ἐπινεύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ κρα-
ταιοτάτου καὶ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος, ἡ ἐ-
πάνοδος τῶν χωρίων Βουρμπιάνης, Πυρσογιάν-
νης καὶ Στρατσιανῆς συγκαταλέγεται εἰς τὰ
τετελεσμένα γεγονότα. Φαντάζεσθε τὴν χαρὰν
καὶ ἀγαλλίασιν τῶν κατοίκων, φαντάζεσθε τὴν
κατακλύζουσαν τὰς καρδίας αὐτῶν εὐγνωμο-
σύνην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν γενικὸν διοικητὴν
Ἰωαννῖνων Ὅσμαν πασᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς συ-
νεργήσαντας, ἐξ ὧν ἀναμφιδόλως τὴν πρωτί-
στην διακατέχετε θέσιν ἐπὶ ταῖς ὄντως πα-
τριωτικαῖς καὶ σθεναραῖς ὑμῶν ἐνεργείαις. Οἱ
Λισκοβικῖνοὶ ὅμως εἰθισμένοι νὰ θεωρῶσι τὰ
χωρία τιμᾶριά των καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῶν
ἀγέλας βοῶν ἐξεμάνησαν, πάντα δὲ λίθον κι-
νοῦντες καὶ πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον
μετερχόμενοι, τὴν πικρὰν ἐπιζητοῦσι τῶν χω-
ρίων μεταμέλειαν διὰ τὸν χωρισμὸν των ἀπὸ
τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν των καὶ ἀτυχῶς εὗρον
ἐν Κονίτῃ ὄργανα τῶν σκοτεινῶν καὶ κατα-
χθονίων ἐνεργειῶν των ἐν τῇ προσώπῳ δύο
κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λισκοβικικοῦ
δηλονότι Μουλ. Μουδῖρη Μουχ-ἀρβη καὶ τοῦ
ἀντεισαγγελέως Ἀβδουλάχ ἐφένδῃ. Ἰνα δὲ πα-
ραλείψω τὰ πολλὰ τούτων τερατουργήματα,
ἀναφέρω τὸ ἐπ' ἐσχάτων ἔλως παράνομον καὶ
ἐκθεσμὸν διὰ τῶν τῶν, τὸ γενικὴν προξενήσαν
κατάπληξιν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ὀρθοφρονόσι
Τούρκοις. Ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου Στρατσια-
νῆς Βασίλειος Παναγιωτόπουλος χρεωστῇ ἐκ
τῆς περυσινῆς δεκάτης εἰς τὸν Λισκοβικικὸν
Δαϊλιὰν βέην ἐλάχιστον καὶ ἀσήμαντον ποσὴν
ἐξ 80—90 γροσίων, ἀντὶ λοιπὸν ὁ κ. Δαϊλιὰν
νὰ ἐναγάγῃ τοῦτον ἀρμοδίως εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον,
τῇ διαγνώμῃ τοῦ Μελ. Μουδῖρη Μουχτάρ, ἐ-
πιδίδει ψευδὴ καταγγελίαν εἰς τὸν ἀντεισαγ-
γελέα Ἀβδουλάχ, ὅτι ὁ διδάσκαλος προξενή-
σας εἰς αὐτὸν σπουδαίας ζημίας ἐκ καταχρή-
σεων κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δεκάτης, θ' ἀ-
ποδράσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς
μεμνημένος εἰς τὰς καταχθονίους ταύτας τοῦ
φίλου του σκευωρίας καὶ πλεετάνας, φύσει
δ' ἄλλως τε διαφλεγόμενος ὑπὸ ἀκατονομάστου
φαντασμοῦ καὶ βαρυτάτου πρὸς τοὺς Χριστι-
ανοὺς μίσους, ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ Ζαπτιᾶ τὴν
βίαν προσαγωγὴν τοῦ διδασκάλου· ἐπειδὴ ὅμως
οὗτος ἔτυχεν ἀσθενῶν, ὁ δ' ἀποσταλεὶς σουβ-
α-
ρῆς ἐπνεύθη φέρων μόνον τὴν ἐγγράφον δὴ-
λωσιν τῶν Μουχταροδημογερόντων, ὅτι ὁ δι-
δάσκαλος θὰ ἔλθῃ ἐξ ἀπαντος ἅμα ὡς ἰαθῇ,
ἐκμανεῖς ὁ Ἀβδουλάχ, καὶ ταῖς εἰσηγήσεσι
τοῦ ἑτέρου συνεργοῦ Μουχτάρ ὑπέκλινεν δια-
τάσσει τὴν βιαίαν προσαγωγὴν τοῦ διδασκάλου
καὶ τῶν Μουχταροδημογερόντων. Ἀποσταλέντες
λοιπὸν δύο ζαπτιᾶ τοσούτους μετὰ ὀκτὼ χω-
ροφυλάκων καὶ εὐρόντες τὸν ἀτυχῆ διδασκάλον
ἐρχόμενον ἐνταῦθα, καίτοι εἰσέτι πάσχοντα,
τοῦτον μὲν δέσαντες καὶ ραπίσαντες ἀνήγαγον
εἰς τὸ χωρίον, παραλαβόντες δ' ἐκείθεν καὶ τοὺς
Μουχταροδημογερόντας μετεκόμισαν ἐνταῦθα
προσυστάσαντες εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα, ὅστις
ὡς ἐσχάτους κακούργους ἔροιψεν εἰς τὰς σκο-
τεινὰς φυλάκας, ἐνθεν, κατόπιν ἐντόνων παρα-
στάσεων, ἐξήγαγον εἰς τὰς ἀνω κοινὰς φυλα-
κάς, κρατήσαντες ἐπὶ 24 ὁλοκλήρους ὥρας.
Ἐπὶ τοῦ ἀποτροπαίου τούτου καὶ ἐκνόμου δια-
βήματος τῶν εἰρημένων ἐγένοντο ἐντεῦθεν τὰ
κατάλληλα διαβήματα ὅπου δεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ
ἡ καθόλου αὐτῶν πολιτεία καὶ συμπεριφορὰ ὡς
καὶ ἡ μεγάλη των ἀνηθικότης τυγχάνει ὑφ' ὁ-
λας τὰς ἐπόψεις ἐθνολογίας καὶ ἐπιβλαβεστάτη
εἰς τοὺς Χριστιανούς διαβλέποντας ἐν τῇ προ-
σώπῳ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων φοβερόν ἐπι-
κρεμάμενον κίνδυνον καὶ ἐπειδὴ κατ' ἀκολου-
θίαν ἐπείγουσα ὅσον καὶ ἐπιτακτικὴ παρίστα-
ται ἀνάγκη, εἰ μὴ τινος ἄλλου, τῆς μεταθέ-
σεως τοῦλάχιστον τῶν ἐν λόγῳ ἐπικινδύνων καὶ
ἐκνόμων ὑπαλλήλων, διὰ ταῦτα, παρακαλοῦ-
μεν ὅπως ὑψώσῃτε φωνὴν ἀπαιτοῦντες πρὸς
ἡσυχίαν τῶν πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων ὑπη-
κόων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὴν μετά-
θεσιν τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων. Τελευτῶν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἀφικόμενος
νέος καϊμακάκης ἡμῶν ἐμφορεῖται ὅλως εὐγε-
νῶν ἀρχῶν πρὸς ὅλους ἐξ Ἰστού καὶ ἄχρι τοῦδε
ἐξακολουθεῖ διοικῶν τὸν Καζᾶν πατριωτικὰ
καὶ κατὰ τὰς φιλολάους βουλήσεις καὶ διαθέ-
σεις τοῦ Ἀνακτος ἡμῶν. Τ' ἀνωτέρω ἔκτροπα
συνέβησαν ἀπουσιάζοντος αὐτοῦ εἰς Καστανιά-
νην πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κλεπταποδόχων διὰ
τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Βασιλείου Γκόσζου· ἐν
τούτοις μετ' ἐκπλήξεως πληροφορηθεὶς ταῦτα
κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τὰ
ἐκθέσῃ ἀρμοδίως.

ΔΡΥΙ ΝΟΜΟΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Δρυϊνουπόλεως.— Ἡ τελετὴ.—
Περιοδεία εἰς Ζαγορίαν.—Ὁ μουσεσάρης Ἀργυ-
ροκάστρον.—Τάξις καὶ ἡσυχία.
Ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Μητρο-
πολίτου ἡμῶν ἁγίου Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκά,
ἐορτάσθη τὸ παρελθὲν Σάββατον ἐν πάσῃ ἐπι-
σημότητι. Ἡ Α. Σ. ὁ κ. Λουκάς, ἐν τῇ παν-
σέπτῳ μητροπολιτικῇ Ναφ τῆς Μεταμορφώ-
σεως τοῦ Σωτῆρος, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν
ἐσπερινὸν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καὶ
τὴν λειτουργίαν τοῦ Σαββάτου (18 τρέχ.) ἐν
μέσῳ πολλοῦ εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος κατα-
κλύσαντος τὸν ἱερὸν Ναόν· ἡ δὲ θεία μυστα-
γωγία ἐτελέσθη μετὰ πάσης τῆς εἰθιμῆς
πομπῆς ἱεουργησάσης τῆς Α. Παναγιωσιότη-
τος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου οἰκονόμου κ.
Παπαχρήστου Καλύδα, συλλειτουργούντων πάν-
των τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων τῶν τε ἐνοριῶν

Μητροπόλεως και Παλαιοκωστού. Καθ' ἑλὴν τὴν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας ἐπεκράτησε μεγίστη τάξις καὶ ἡσυχία· παρήσαν ἅπαντα τὰ τοῦ μικτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου μέλη, ἐφοροεπίτροποι, ἑγκριτὸν πλῆθος πολὺ εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ οἱ διδασκαλοὶ μετὰ τῶν μαθητῶν, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρεστάσεως ἐν τάξει εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἔθια ἐγένετο ἡ εὐχισμένη τελετὴ, μετ' ἣν οἱ μαθηταὶ ἐψάλλον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστικῆς σχολῆς κ. Θεωδ. Ε. Παναγιωτίδου, καταλλήλως ὕμνων καὶ διάφορα ποιήματα πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην κ. Λουκᾶν, ὅστις ἡδύτατο πᾶσι αἰσῶν τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Συνεδρίου μετ' ἅπαντος τοῦ πρεσβυτερίου καὶ ἐδέξατο τὰς ἐπικλήσεις τῶν μελῶν τοῦ μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τῶν ἐφοροεπιτρόπων, τῶν προκρίτων καὶ προσεγγόντων τοῦ τόπου, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀρχῶν, τῶν διδασκάλων καὶ πλείστον ἄλλων ἐγκριτῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων, μεταβιβάσαντων παρ' αὐτῶν κατὰ σμίκρον εἰς πάντας προσνήχθησαν τὰ εὐχισμένα ποτὰ κτλ. Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ πάντες ἀπῆλθον ἐπισπυλοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ Σ. Ἀρχιερέως, ἐξητοιμάσαντες τὴν ἑορτήν ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως αὐτοῦ. Ὁσάυτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Γεωργίου συνεχῶς τηλεγραφικῶς τὸν Μητροπολίτην ἡμῶν, ὡς καὶ οἱ σεβάσιμωτάτοι ἀγιοὶ συνοδικοί, οἱ πατριαρχικοί ὑπάλληλοι, πλείστοι ἄλλοι καὶ κληρικοί, λαϊκοὶ καὶ φίλοι διὰ τηλεγραφικῶν, ὡς καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἐπαρχιωτῶν.

Τῇ δὲ προπαρασκευαστικῇ Κυριακῇ (5 πρ.) ἐν πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ συρροῇ πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Λουκᾶς, ἡ αἰτήσις τῶν Κοινοτήτων Κόττω Δροβιάνης καὶ Λουκιδίου, ἐχρηστούνησε τὸν μὲν ἐκ Κόττω Δροβιάνης διδασκαλὸν κ. Βασίλειον Δ. Λουκᾶν εἰς ἱεροδιδάκτον, τὸν δὲ ἐξ Ἀνω Δροβιάνης ἱεροδιδάκτον κ. Βασίλειον Μυκελὴν εἰς πρεσβύτερον.

Ἡ Α. Σ. προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ ἐξελεθῇ εἰς περιουσίαν ἀνὰ τὸ τμήμα Ζηροῦ, καθ' ἣν γενήσεται αὐτῷ ἔξωτος καὶ ὅπως ἐγκάρδιος ὁ ποδοχῆς, διότι ἀρ' ἡ κατὰ τὴν εἰς τὴν θεοδὸν λαχούσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν, ὅπως ἀντιληφθεὶς τὸν ἀφορμὴν τῆς κακοδιακονίας αὐτῆς, ἐπεδύθη μετ' ἐπιμονῆς καὶ θελήσεως σιδηρᾶς ἀκαματίας εἰς τὴν ἄρτι αὐτὸν καὶ ριζικὴν θεραπείαν, καὶ τοιοῦτοτρόπως καθ' ἑλὴν τὴν εὐρεῖαν ἀρχιεπισκοπὴν τελεῖται δραστηρία ἀναμορφωτικὴ ζῴων, ἥς οἱ καρποὶ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἐπαγγέλλονται διὰ τὸ μέλλον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἥτις νυχθημερὶν εὐχεται ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ ποιμενάρχου καὶ τοῦ πρωτοερχοῦ τῆς Ὁρθοδόξιας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ', εἰς τὴν ὁδὸν ὁδοῦ ὁφείλεται. Ὁ σεπτὸς ἡμῶν ἱεράρχης κ. Λουκᾶς, εἰς εἰς ἐκ τῶν καλῶν ἱεραρχῶν, πιστὸς τηρητὴς τοῦ καθήκοντος καὶ ἀποσιωμένος λατρεῖς τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντος καὶ παθόντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νυχθημερὶν ἐπαγρυπνῶν καὶ ἀδιακρίτως μερμῶν πρὸς τὴν ὕλην, ἀλλ' ἰδιαίτερα πρὸ τὴν πνευματικὴν ἐδεξίαν τοῦ θεοῦ ἐπιλαχύντος αὐτῷ ποιμνίου.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀργυροκάστρου ἐπικρατεῖ γενικὴ ὑγεία, ὡς καὶ μεγίστη τάξις καὶ ἡσυχία χάρις εἰς τὸν Μονασταριῆ πασά, καὶ εἰς τὴν διακεκριμένην ἱκανότητα τοῦ ἐνδοξοτάτου μπιμπασῆ, ὅστις διὰ τῆς ἀποσιώσεως καὶ τοῦ ζήλου αὐτοῦ εἰς τὸ καθήκον, συμφῶνως ταῖς αυτοκρατορικαῖς προβλεπᾷ καὶ τῇ εὐγενεῖ αὐτοῦ συμπεριφορῇ προσελκύσας τὴν γενικὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην, διότι νυχθημερὶν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου· εἰς οὐδὲν τῆς ἐπαρχίας μέρος ἀκούεται ἡ παραμιμῶν κλοπῇ καὶ ληστεία, μάστις, πρὸ τινῶν ἡμερῶν τινὲς κατοικοκλήρες ἐκλεψαν καὶ αἰγοπρόβατα τοῦ Κλεισαρίου (χωρίου Δροπόλεως), καὶ ὁ μπιμπασῆς, εὐθὺς, ὡς ἔμαθεν ἀπέστειλε τοὺς χωροφύλακας, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν

τοῦ κατὰ τὸ νταπόριον Γεωργουσταίου εὐρισκομένου ὄμπασῃ κ. Δημητρίου Π. Κύργου, ἀπὸ χωρίων Σωφροτικῆς, συνέλαβον τοὺς κατοικοκλήτας καὶ τοὺς ἔφερον ἐνταῦθα, ὅπου ἐμαρτύρησαν καὶ τοὺς ἄλλους συντρίτους τῶν.

Ἐνταῦθα, ἀπὸ τινῶν ἡδὴ ἡμερῶν, ἡ ἀδικία βροχὴ ἐπέσκηψε τόσον, ὥστε οἱ ποταμοὶ ὑπερεχειρίσθησαν καὶ ἐπῆνεγκαν μεγάλας ζημίας εἰς τοὺς δρόμους, χωράφια καὶ ἀμπελώνες. Μεγάλην δὲ ζημίαν προέβλεπε καὶ ὁ τοῦ Δελβίνου ποταμοῦ Καχαισιώτης, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἐτῶν στερεταί γεφυρώς. Ἡ δὲ συγκομιδὴ τῶν κατὰ τὴν Δροπόλιν καλαμποκίων ἤρχισεν ἀπὸ προχθὲς· οἱ γεωργοὶ χαρούμενοι κατέρχονται διὰ ψυνίσματα εἰς τὴν ὁγοράν.

Αἱ ἀναικονοθεύσεις καὶ ἐπισήμως γνωσταὶ γινόμεναι πληροφωρίαι περὶ τοῦ κειμένου τῆς τουρκικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν τελευταίαν ἀντροπολογικὴν διακρίνωσιν εἰνε αὐταὶ ἐκείναι, αἵτινες πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἀνεκοινώθησαν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡδὴ ἀνακοινούσιν οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ξένων ἐφημερίδων, μὴ κατορθώσαντες ἐγκαιρῶς νὰ μάθωσι τὰ τῆς τουρκικῆς ἀπαντήσεως, ὅπως λοιπόν, ἐναγῆγεν ἡ νέα ἀπώπειρα τῶν ἀντροπολογισμῶν, ἡ δὲ ἀντροπολογικὴ διακρίνωσις θὰ παραμείνῃ νεκρὸν γράμμα. Νῦν ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη παρὰ ταῖς πλείστας τῶν Δυνάμεων, ὅπως γενικώτεροι μεταρρυθμίσεις, ἀπορῶσαι εἰς ἑλᾶς τὰς ευρωπαϊκὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὴν ἀναδιοργανώσιν τοῦ ὅλου πολιτικοῦ καθεστώτος, μελετηθῶσιν. Ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ τοῦτο διεξάγονται ἡδὴ συνεννοήσεις καὶ ἀνταλλάσσονται ἰδίαι μεταξὺ τῶν ευρωπαϊκῶν Ἀνακτοβουλίων.

Ἀλλ' ἐάν ἡ τοιαύτη διπλωματικὴ τροπὴ εἴνε εὐχριστος διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πληθύνοντες, οἱ ὅποιοι ἀπαλλάσσονται ἐπὶ ἐπικινδύνῳ διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν διαρρηθῆσιν ἐξ ἡμερῶν προνομιῶν τὰς σλαβικὰς συμφέροντας, οὐδὲν ἦτορ δὲν διαφεύγει τοῖς πολλοῖς, ἐπὶ πρὸς ἀντεδίκην διὰ τὴν διπλωματικὴν αὐτῶν ἀποτυχίαν αἱ ἐνδοαφροσύμει Δυνάμεις, ἐπιβεβαιώνουσιν τὴν παρεῖαν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συνεδρίου, διὰ ἐπιζητήσεως τὴν δημοφιλῆ κατὰ τὸ ἔαρ περιπλοκῶν, ἐπιτροπῶν ἢ δικαιολογῶσιν τὴν ἐπέμβασιν τῶν ὁμῶν τῇ τουρκικῇ Ἀυτοκρατορικῇ Δυνάμει. Ὅτι δ' οἱ περὶ αὐτὴν καὶ οἱ ὅποιοι αὐτῶν κρυπτομένοι ἐπίσημοι μελετῶσι δεινὰ διὰ τὸ ἔαρ, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς στάσεως τῶν Βουλγαρικῶν κομιτῶν, τὰ ὅποια παρασκευάζονται ἐνέως ληστρικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐκ τῆς ἐν Σόφίᾳ παρουσίας ἀντιπροσώπων τῶν Ἀρμενικῶν κομιτῶν, μάλιστα δὲ τῶν Τροσκασιῶν τῶν ὁποίων τὸ κομιτᾶτον ἐδρεῖται ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας, ἀπαρτίζεται ἐξ Ἀρμενίων τῆς Καυκάσου Ρωσίας, μὲν δὲ τὸ κοινὸν ἔχοντων μετὰ τῶν ἐργαζομένων ἀσυνεχῶς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Πανσλαβιστῶν καὶ τῆς ἐπιστομῆς Ρωσίας. Ἡ ἐν Σόφίᾳ παρουσία τῶν Τροσκασιῶν καὶ αἱ κατ' εἰσήγησιν αὐτῶν καὶ τῶν Βουλγαρῶν διατυπούμεναι εὐχαὶ ἐν Περισοίκα ἐν Λονδίῳ κατόπιν πολυπληθῶν ἀρμενοβουλγαροσλαβικῶν συναθροίσεων ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἀνδρῶν τῆς περιουσίας τῶν Ζωρῆς, Πρεσενσέ, Κιγιάκ καὶ Ἑβάνς, φρονούντων παραδόξως, ἐπὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐνῶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς σλαβικῆς δουλείας, τὰ πάντα ἐν τελεί μαρτυροῦσιν, ἐπὶ τὰ Βουλγαρικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ κομιτᾶτα συμπτύσσουσιν.

Ὅποιας δὲ περιπλοκᾶς δύναται νὰ δημιουργήσῃ τὰ κομιτᾶτα, ὅν τὰ μὲν εἰς ἡλπορὶ καὶ τὰ δὲ ἀναρχικά, εὐκόλως νὰ κατανοηθῶς εὐκόλως ὁμοίως, ἵνα αἱ ἐνδοαφροσύμει Κυβερνήσεις, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐγκαιρῶς διαφωτίζονται τὰς συμπαθεῖς αὐταῖς διακείμενας Δυνάμεις· ἐν σπουδῇ παρασκευασθῶσι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ τὸ ἔαρ νέων σοβαρῶν κινδύνων, ἐπ' ὧν κυρίως καὶ τὰ πρῶτα ἀπειλοῦνται ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἑθνότης. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ ἐνίων τῶν ἐπισήμων καὶ διπλωματικῶν κύκλων

ἡ Ἑλλάς, καὶ ἂν πρόκειται ἐπὶ τὰ πάντα νὰ καταρτιθῶσιν, ὀφείλει νὰ παρασκευασθῇ, ἀναδιοργανώσας ὡς τάχιστα τὸν στρατὸν τῆς, καὶ καταλύσας στρατὸν καὶ στόλον, νὰ μεταβῇ εἰς ἀνατολικὸν ἔμπροσθεν.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμμένῃ (γράφει τὸ «Νέον Ἀστυ») εἰς τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς τοὺς φίλους τοῦ προχθὲς, ἐπὶ δηλ. αὐτὸς ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως καὶ ἀνευ ὅρων τὴν Κυβέρνησιν Ράλλη καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀποσβεσθῆναι τὴν διὰ τῆς Βουλῆς τὴν ὁποίαν θεωρεῖ καταστροφικὴν καὶ ἐντελῶς ἀσύμφορον εἰς τὸ ἔθνος, μάλιστα κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐπ' οὐδὲν λόγῳ θὰ στέρξῃ, νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ἐάν, μετὰ τὴν ἀρνήσιν τοῦ Βασιλέως ὅπως ζητήσῃ τὴν διάλυσιν καὶ τὴν παραίτησιν ἐπὶ τοῦτο τοῦ κ. Ράλλη ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἤθελε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀνακτοῦ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν. Καὶ δὲν στέργει ὁ κ. Θεοτόκης νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν διότι φρονεῖ ἐπὶ εἰνε ἀδύνατον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὴν παρούσαν Βουλὴν, εἰς τὴν ὅποιαν ἔχει μόνον 105 φίλους τὸ πλεῖστον δὲ τῶν Ζαϊρικῶν βουλευτῶν εἰνε κατὰ τὸν βουλευτικὸν κόμματον, καὶ, τὸ σπουδιώτερον, ἐπὶ ὅ,τι ἔχει δεινὴν ἀντιπολιτευτικὴν ἀπαρτίσιν ἐν τῶν κ. κ. Δελιγιάτων καὶ Ράλλη. Ταῦτα πάντα ἀναμετρήσας καὶ ὑπολογίζων ὁ κ. Θεοτόκης, ὑποστηρίζει ἐκθύμως τὸν κ. Ράλλην. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ὁ κ. Ράλλης παραιτηθῇ, τότε καὶ ὁ κ. Θεοτόκης θὰ υποδείξῃ εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι οὐδεμία ἄλλη λύσις τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος εἰνε ἐφικτὴ παρὰ μόνον ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Συμπόπουλος ὅμως φρονεῖ ἐπὶ εἰνε δυνατόν μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ράλλη, καὶ ἀπὸ μάλιστα ἐπιθυμῇ αὐτῇ, νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν Θεοτοκίαν, ὑποστηρίζοντάς ἐκ τῶν 105 φίλους αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν φίλων τοῦ Ζαϊρικῶν κόμματος· ἐπὶ ἡ Κυβέρνησις αὕτη δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ πρὸς πρόληψιν τῆς δευτέρας κομματικῆς, ἀποσβεσμένης διὰ τὸ πρῶτον τοῦτο καὶ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὴν ὅποιαν καὶ αὐτὸς θεωρεῖ καταστροφικὴν διὰ τὸ ἔθνος. Ὁ κ. Θεοτόκης κατ' οὐδὲν λόγον θέλει ν' ἀκούσῃ τὸ σχέδιον τοῦ κ. Συμπόπουλου, οἱ δὲ περὶ τὸν κ. Θεοτόκην λέγουσι καὶ βεβαιούσιν, ὅτι καὶ ὁ κ. Συμπόπουλος θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἀρχηγῶ τῶν καὶ ὅ,τι παραιτηθῇ τοῦ φιλαρχικοῦ μένους, ὅς ὅ ἀπὸ πολλοῦ ἔχει καταληφθῇ.

Προχθὲς ἐγένετο μονομαχία μετὰ τοῦ ὑπὸ ἀρχῆς κ. Περράκου Μαυρομυχάλη καὶ τοῦ ἀνθυποπολιτάρχου κ. Περ. Ἀργυροπούλου. Αἱ περιστάσεις, αἵτινες ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν μονομαχίαν, χρονολογούνται ἀπὸ πολλῶν μηνῶν. Ἀδριώτης εἶχε γνωστῇ τότε, ὅτι ὁ κ. Περράκος Μαυρομυχάλης ἐξεδίλωσε διαβάσεις συντακτικῶν μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαυρομυχάλη, θυγατρὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κυριακοῦ Μαυρομυχάλη. Ἀλλὰ τὸ συνοικεῖον τοῦτο δὲν ἐπαρκατοποιήθη. Ἐκτοτε μετὰ τῶν κύκλων τῆς ἐπιλέκτου παρ' ἡμῶν κοινωνικῆς τάξεως ἔπαυσε γινόμενος πᾶς περὶ τοῦτο λόγος καὶ ἐνομίζετο ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο οὐδεμίαν θὰ εἶχε περαιτέρω συνέπεια. Ἐκτοτε παρελθόντες μῆνες πολλοί. Προχθὲς δὲ ὁ αἰὶς τοῦ κ. Κυριακοῦ Μαυρομυχάλη ἦγε χαλδὴν πανήγυριν τελομένην τῶν ἀρραβῶνων τοῦ κ. Περράκου Ἀργυροπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Βυρροσύνης Μαυρομυχάλη. Ὁ κ. Περράκος διὰ τῶν τελεσθέντων ἀρραβῶνων, θεωρήσας ἐαυτὸν προσελθόντα καὶ τὴν φιλοτιμίαν τὴν προβλεπῶν, ἐξήγησε καὶ ἔλαβεν ἀδειαν ἀπουσίας 4 ἡμερῶν, ἡ κατ' ἄλλου, 48 ὥρων, ἐκ Ἀδριώτης, ὅπου διέμενε, καὶ ἔσπευσε νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας.

Ὅχι ἦτορ, ὁ κ. Περ. Μαυρομυχάλης, συναντήσας τινὰς τῶν φίλων του, λέγεται, ὅτι ἀνεκρίνωσεν αὐτοῖς, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀφίξεώς του ἦτο ὅπως προκαλέσῃ τὸν κ. Π. Ἀργυροπούλου. Τοῦτο δὲ ὥςτος καὶ ἐγένετο. Διότι εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπείρας τῆς Δευτέρας ὁ κ. Π. Ἀργυροπούλος ἐλάμβανεν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Περράκου Μαυρομυχάλη, ἐπιστολὴν ὅπως τοιαύτης φύσεως ὥστε, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, ἐπεβάλλετο ἡ ἀποστολὴ μαρτύρων, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Οἱ μαρτύροι τῶν ἀντιπάλων δις συναντήθησαν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Διοχῇ, τὸ μὲν ἀπεφώνησαν ἐπὶ ἡ ἀναρχία διαφοράς εἶδε νὰ λυθῇ διὰ τῶν ὅρων, τὸ δὲ διὰ συντακτικῶν πτωσικῶν ὥσταν τοὺς ὅρους τῆς μονομαχίας καθ' ὅς οἱ ἀντίπαλοι ὅ,τι ἀντὶ ἀλλοῦ τρεῖς βολὰς διὰ ραβδωτῶν πιστολίων, ἐξ ἀποστάσεως 25 βημάτων καὶ μετὰ δίκαιον σκοπεύσεως 30 δευτερολέπτων. Ὁ τελευταῖος οὗτος ὅρος, τῆς ἀσκήσεως θὰ ἔχρῃ καταλυθῇ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ κ. Ἐλευθέριος Τύπος τῆς Βιέννης βεβαιώνει, ὅτι ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, κατὰ τὴν ὁλοήμερον ἐν Βιέννῃ διαμονήν του ἀνεκρίνωσεν τὸν Κρητικὸν ζήτημα, εἰσηγηθεὶς ἀμεταβολὴν τῆς κρητικῆς διοικήσεως, ἀγνωστον ποῖον. Ὁ Γολογύρσκη ἔως ἀπῆντησε εἰς τὸν πρίγκιπα, ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία εἰς τὴν Κρητικὴν ζήτημα, ὡς ἐκ τῆς ἐπιφυλακτικῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν, ἔχουν δευτερεύοντα ν ὅπως θέσιν, πᾶσα δὲ περὶ Κρήτης ἀπόφασις ἀποκείται εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Ἐπίσημοι εἰδήσεις ληφθεῖσαι χθὲς ἐκ Μοναστηρίου ἀνηγγέλουν ἐπὶ εἰς τὸ χωρίον Σιάνο-βο τῆς περιφέρειας Σερρών εἰσῆλθε προχθὲς πολλοὶ ληστοὶ ληστοκρατικῆς βουλγαρικῆς συμμορίας, ἡ ὅποια συλλαβθεῖσα τὸν Ἑλληνικὸν διδασκαλὸν τοῦ χωρίου τὸν κατερεοῦργησεν. Ἡ αὕτη συμμορία διελθούσα ἐξωθῆ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησιαστικῆς συνέλαβε τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς κατέσφαξεν. Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ἑτέρα συμμορία βουλγαρικῆς συνέλαβε Ἑλληνας ὁμογενεῖς ἐκ τοῦ χωρίου Μελανοῦ καταγόμενον καὶ τὸν ἀπαγάγον εἰς τὰ ὄρη, μετὰ τινὰς δὲ ὥρας τὸν κατερεοῦργησεν. Αἱ νέαι αὗται ἀτιμίαι τῶν βουλγαρῶν προξένων φρίκην καὶ ἐξήγερσιν παγκύβιν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ὁμογενοῦς πληθους.

Ἡ ἀναγγελθεῖσα ἐγγήρσις, τὴν ὁποίαν ἐπέστη ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, πᾶσαν ἐξ ἑλπίδας ἐκλείψεν τῆς φωνῆς, ἐγενε καὶ ἐπέστη ἐντελὸς. Μικρὸς πολὺς, ὅστις περὶ ὧρας τὰς φωνητικῆς φωνητικῆς χορδᾶς, ἐξήγη ἐντελὸς. Ἡ κατὰ τῆς τοῦ αὐτοκράτορος εἰνε ἐντελὸς εὐχάριστη.

Προχθὲς ἐγένετο μονομαχία μετὰ τοῦ ὑπὸ ἀρχῆς κ. Περράκου Μαυρομυχάλη καὶ τοῦ ἀνθυποπολιτάρχου κ. Περ. Ἀργυροπούλου. Αἱ περιστάσεις, αἵτινες ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν μονομαχίαν, χρονολογούνται ἀπὸ πολλῶν μηνῶν. Ἀδριώτης εἶχε γνωστῇ τότε, ὅτι ὁ κ. Περράκος Μαυρομυχάλης ἐξεδίλωσε διαβάσεις συντακτικῶν μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαυρομυχάλη, θυγατρὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κυριακοῦ Μαυρομυχάλη. Ἀλλὰ τὸ συνοικεῖον τοῦτο δὲν ἐπαρκατοποιήθη. Ἐκτοτε μετὰ τῶν κύκλων τῆς ἐπιλέκτου παρ' ἡμῶν κοινωνικῆς τάξεως ἔπαυσε γινόμενος πᾶς περὶ τοῦτο λόγος καὶ ἐνομίζετο ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο οὐδεμίαν θὰ εἶχε περαιτέρω συνέπεια. Ἐκτοτε παρελθόντες μῆνες πολλοί. Προχθὲς δὲ ὁ αἰὶς τοῦ κ. Κυριακοῦ Μαυρομυχάλη ἦγε χαλδὴν πανήγυριν τελομένην τῶν ἀρραβῶνων τοῦ κ. Περράκου Ἀργυροπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Βυρροσύνης Μαυρομυχάλη. Ὁ κ. Περράκος διὰ τῶν τελεσθέντων ἀρραβῶνων, θεωρήσας ἐαυτὸν προσελθόντα καὶ τὴν φιλοτιμίαν τὴν προβλεπῶν, ἐξήγησε καὶ ἔλαβεν ἀδειαν ἀπουσίας 4 ἡμερῶν, ἡ κατ' ἄλλου, 48 ὥρων, ἐκ Ἀδριώτης, ὅπου διέμενε, καὶ ἔσπευσε νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας.

Ὅχι ἦτορ, ὁ κ. Περ. Μαυρομυχάλης, συναντήσας τινὰς τῶν φίλων του, λέγεται, ὅτι ἀνεκρίνωσεν αὐτοῖς, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀφίξεώς του ἦτο ὅπως προκαλέσῃ τὸν κ. Π. Ἀργυροπούλου. Τοῦτο δὲ ὥςτος καὶ ἐγένετο. Διότι εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπείρας τῆς Δευτέρας ὁ κ. Π. Ἀργυροπούλος ἐλάμβανεν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Περράκου Μαυρομυχάλη, ἐπιστολὴν ὅπως τοιαύτης φύσεως ὥστε, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, ἐπεβάλλετο ἡ ἀποστολὴ μαρτύρων, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Οἱ μαρτύροι τῶν ἀντιπάλων δις συναντήθησαν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Διοχῇ, τὸ μὲν ἀπεφώνησαν ἐπὶ ἡ ἀναρχία διαφοράς εἶδε νὰ λυθῇ διὰ τῶν ὅρων, τὸ δὲ διὰ συντακτικῶν πτωσικῶν ὥσταν τοὺς ὅρους τῆς μονομαχίας καθ' ὅς οἱ ἀντίπαλοι ὅ,τι ἀντὶ ἀλλοῦ τρεῖς βολὰς διὰ ραβδωτῶν πιστολίων, ἐξ ἀποστάσεως 25 βημάτων καὶ μετὰ δίκαιον σκοπεύσεως 30 δευτερολέπτων. Ὁ τελευταῖος οὗτος ὅρος, τῆς ἀσκήσεως θὰ ἔχρῃ καταλυθῇ.

σκοπεύσεως, εἰνε ἐκ τῶν βαρυτάτων, διότι, πάντοτε σχεδόν, τὰ ἀποτελέσματα τῆς μονομαχίας εἰνε αἰματηρά.

Τὸ συντακτικὸν πρωτόκολλον ὑπεγράφη, ἀνεκρίνωσας δὲ τὰς ἀπορριπτικὰς εἰς τοὺς ἀντιπάλους, μετὰ τὴν λεπτομέρειαν, ὅτι ἡ μονομαχία θὰ ἐγένετο τῇ 6 πρηνῇ ὥρᾳ τῆς Τετάρτης πέραν τῶν ἀμπελοκήπων.

Ὅντος τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην κατέβησαν δύο ἄμαξαι. Καὶ τὸ σημεῖον ἐδόθη, ἐπηκολούθησε δὲ τότε πυροβολισμός, μετ' ὃν ἀμέσως ὁ κ. Ἀργυροπούλος κλονισθεὶς, ἄρκετο τὸ πιστόλιον του νὰ ἐκρύβῃ τῶν χειρῶν του, ἐν ὃ χρόνῳ κηλίδες αἱμάτων ἐπίπτον ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου του.

Ἐν τῷ νοσηκομείῳ ἐξηκριβώθη, ὅτι ἡ σφαῖρα ἐξάρθηκα ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς μονομαχίας ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Μπαλάνου, εἰσελθούσα εἰς τὴν δεξιὰν τραχηλικὴν χώραν, παρὰ τὰ μεγάλα ἀγγεῖα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς τραχηλικῆς χώρας διατρήσας τὴν λαμίν, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ ἐπιφέρει σοβαρὰν βλάβην εἰς τὰ λίκν εὐπαθῆ ὄργανα τοῦ στήθεος ἐκείνου. Ἐξηκριβώθη ἐπίσης, ὅτι μικρὰν παρακλίβιν πρὸς τὰ ἔσω ἂν ἐκκινεῖ ἡ σφαῖρα θὰ ἐπέφερε τὸν ἄμεσον θάνατον τοῦ τραυματικῶ. Οὕτω ἡ κατάστασις τοῦ κ. Ἀργυροπούλου μολοντὶ ἀρκετὰ σοβαρὰ δὲν ἐμπνέει οὐδεμίαν ἀνθυγίαν, ἐλπίζεται δὲ ἐπὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως 8 ἡμερῶν ὁ τραυματίας θὰ εἰνε εἰς θέσιν νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης του.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας ἐγέσθη εἰς τὰς Ἀρχάς, ὁ Φρούραρχος ἔδωκε τὰς δευτέρας διατάγας ὥπως ἀνευρεθῇ ὁ κ. Περράκος καὶ ἀνακοινωθῇ εἰς αὐτόν, ἐπὶ πρὸ τῆς ἐντελῆς διὰ Λαρίσαν ἀναχωρήσεως του, δὲν νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀλλ' ὁ κ. Περράκος μέγρι βαθείας νυκτὸς δὲν κατωρθώθη ν' ἀνευρεθῇ, κατὰ τοὺς μὲν ἀναχωρήσας ἐκ Πειραιῶς διὰ Βόλον καὶ ἐκείθεν εἰς Λαρίσαν, κατὰ τοὺς δὲ ἀπελθὼν ἐντελῆς διὰ Ξηρᾶς εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ συνταγματῆς του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ διακονία ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ

γράφοντα μέγαν τὴν καρδίαν καὶ τοῖς αἰσθημάτων πατριώτην.

Ἀλέξανδρος Κ. Κούρτιος
καπνέμπορος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Βόλου ὁ κ. Ἀναστάσιος Κούρτιος φοιτητὴς τῆς Νομικῆς.

— Ὁ κ. Τάσης Τσέμπας μεταβὰς εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνοδεύσας ἐκεῖ τὴν σύζυγον Π. Σουλίου ἄνευ ὥρην ἐκ νέου διὰ Τσαρπλάν. Μετὰ χαρᾶς δὲ εἶδον αὐτὸν οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Αἰγύπτῳ συμπατριῶται.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωννίνων χάριν τοῦ ἀσθενούντος ἀδελφοῦ του ὁ κ. Ἀθανάσιος Στούπης δικηγόρος καὶ ὁ κ. Γεώργιος Ἰωαννίδης διδάκτωρ τῆς θεολογίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ ἐκ Παπίγκου κ. Ἀλέξανδρος Ζηκόπουλος ἱατρός καὶ ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους καὶ ὁ κ. Ἀριστοτέλης Ζηκόπουλος πτυχιούχος οἰνοποιίας.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κων(πολιν) ὁ ἐκ Δολιανῶν κ. Δημήτριος Ἀποστολίδης ἱατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Ζίτσης ὁ κ. Χρήστος Μαντᾶς διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ Τρικινάων ὁ ἐκ Δόλιανης κ. Ἀλέκος Παπαγιαννίδης σχολάρχης.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 23 εὐθύνοντος ἐν τῷ μέσῳ πληθούσης ἀκρατηρίας ὑπῆστη τὰς κατὰ νόμον διδασκαλικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ὁ ἐκ Λεσβότης τοῦ Δελφίνου φέρελπις καὶ συμπαθέστατος νέος κ. Κωνσταντῖνος Β. Καλάρης ἐπισπασάμενος τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν τε κ.κ. αὐτοῦ καθηγητῶν καὶ

τῶν μετ' αὐτοῦ πατριωτικῶν ἐνδιαφερόντων, παρακολουθάντων τὰς ἐπὶ διδασκαλίας ἐξετάσεις τοῦ νεο-ροῦ Ἀσκληπιάδου φίλων καὶ πατριωτῶν διὰ τῶν αὐτοῦ ἀπαντήσεων ἀπέδειξε διὰ πολλοστήν ἤδη φορὰν τὸ ἄριστον τῆς τε ἐγκυκλείου καὶ ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως, δείγμα ἀλάθητον ἐργασίας καὶ μελέτης παραδειγματικῆς ἐπαξίως ὅθεν κατατάσσεται ἡ σεβαστὴ ἱατρικὴ Σχολὴ μὲ τούτους μύστας αὐτῆς καὶ νῦν νεαρόν αὐτὸν Ἀσκληπιάδην, τὸν ὅποιον ἡ διευθυνσις τῆς Φωνῆς τῆς Ἠπείρου συγχαίρουσα ἀπὸ καρδίας, τῷ εὐχεταὶ ἐπιτυχίαν καὶ ἐν ταῖς ἐπ' αἰδείας προκτικαῖς αὐτοῦ ἐξετάσεσιν.

— Ἐν τῷ περὶ «Πύρου» ἀρθρῷ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 548 φύλλου, ἐν σελίδι 2α στίχ. 10 ἀναγνωστέον ὑπὲρ «Ἐλλάδα», ἐν σελίδι 3η στίχ. 16 «Ἰλνυρίδ», στίχ. 23 εἰς ἀντὶ εἰθ, στίχ. 24 εἰς μὲν τὰ ἀντὶ εἰς τὰ, 25 γελοιότατον, 27 ποὺ ἀντὶ ποῦ, 32 Ἀνδεγανού, 45 ὡς ἀντὶ εἰς, 46—47 ὅλα ἀντὶ ἀφ' ὅλα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θ. Β. Πόρτ Σαϊδ Ἐχει καλῶς. — Α. Χ. Βουκουρεστίου. Ἐπράξαμεν ὡς γράφετε. — Κ. Κ. Γ. Πάτην. Πολὺ καλὰ. ὅθ' τὸ λάβητε ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. — R. G. Koln. Ἐγράψαμεν ὑμῖν. — Χ. Σ. Νησίον. Σὺς ἐξηγήσαμεν τοὺς λόγους διὰ δελταρίου. — Ἀδ. Οἰκ. Πειραιᾶ. Ἐχει καλῶς. — Ι. Δ. Πειραιᾶ. Δὲν μανθάνεις τίποτε; — Γ. Κ. Beba (Αἰγύπτου). Ζῆς ἡ ἀπέθανες; Σὺς ἔγραψα πολλάκις καὶ δὲν ἔλαβον ἀπάντησιν διὰ τὴν παράκλησιν τὴν ὁποίαν σὺς ἔκαμα. — Π. Σ. Ἀλεξάνδρεια. Δὲν ἐλάβομεν, ὡς μᾶς γράφετε, παρ' οὐ-

δενὸς τὸ ποτὸν αὐτό. Ὡστε δύνασθε νὰ τὸ ἐμβάσθητε διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. — Δ. Ὁδωνάϊς. Καίτοι ἐγόμεν νὰ λάβωμεν ἐπιστολήν σας. Μᾶς ἐλησμονήσατε ἐντελῶς ἐπὶ μῆνας ἤδη. — Χ. Τ. Καρδίτσα. Σὺς ἀπηντητήσαμεν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐλάβετε τὴν ἐπιστολήν μας. — Ω. Πάτρας. Θὰ πρὶξωμεν ὅπως γράφετε. Φροντίσατε δὲ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ ἄλλα.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἠπείρου» νὰ ἐμβάσωσι ταύτας ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως. Ταῦτα διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τοὺς ἀδιαφοροῦντας ἢ κωφεύοντας,

Ο ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΣ τοῖς πᾶσι βέκτης καὶ φιλοπρόοδος χοροδιδάσκαλος κ. Γεωρ. Προβελέγγιος ὁ διδάξας τὰς καλλιτέρας οἰκογενεῖας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, μὴ φεισθεὶς οὐδενὸς κόπου καὶ χρήματος, κατήρτισε τὴν πρώτην ἐν Ἀθήναις Εὐρωπαϊκὴν Σχολὴν χοροῦ λειτουργοῦσαν ἐν ὁδῷ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 66 συμφώνως πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς τοιαύτας.

Ἐν αὐτῇ διδάσκονται ἅπαντες οἱ Εὐρωπαῖκοι χοροὶ ἐντὸς **μηνὸς** διὰ διδασκαλίας λίαν εὐμεθόδου καὶ ταχείας. Ἀμοιβὴ μετρία. Διὰ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας ἰδιαιτέραι ὥραι διδασκαλίας.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

ΣΤ'.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπειράθησαν νὰ δημιουργήσωσι νέον Ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς καὶ νὰ πηξῶσιν εἰς ἐπίμετρον αὐτοκέφαλα καὶ ἀνεξάρτητα ἐθνικὰ Βουλγαρικὰ Σώματα ἐν χώραις ἀναμφισβητήτως μὴ βουλγαρικαῖς καὶ μὴ ἀνεξαρτήτοις οὐδὲ δυναμέναις, καὶ ἐν μεταβολῇ ἔτι πολιτικοῦ καθεστώτος, ν' ἀπαρτίσωσι βουλγαρικὰς ἢ καὶ σλαυικὰς ἐπαρχίας.

Πλὴν, ἀποτυχούσης τῆς ἀποπειρᾶς ταύτης ἀναίρεσσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐξεμάνθησαν οἱ Σλαῦοι Ἠγήτορες καὶ, ἐν τῇ λύσει τῶν, σιωπηρῶς ἀνεγνώρισαν καὶ περιέβαλψαν αὐτοὶ οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ προσκείμενοι καὶ θεωροῦντες τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ὡς τὴν ὑπᾶντιν κορυφὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκείνους, οὓς αὐτὸ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡ συνελθούσα Μεγάλη Σύνοδος ἀπεκήρυξε διὰ τοῦ Ὁροῦ καὶ ἐξεδίωξε τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας διὰ μυριοστόμου Ἐκκλησιαστικῆς ἀρεᾶς.

Βραδύτερον δ' ἀποτυχούσης καὶ τῆς ἐτέρας, πολιτικῆς πλέον, κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποπειρᾶς, τῆς καταθρόνης ἐν τῇ Συνθήκῃ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου συρραφείσης καὶ φιλοτεχνηθείσης, ἐγένετο προσφυγὴ εἰς τὴν διὰ τῆς μεθόδου τῶν βερατίων κατακτάτην τῶν ἐλληνικῶν δικαίων καὶ εἰς ποικιλωνύμους προπαγανδικὰς, ἐκδικαστικὰς, ἀναρχικὰς καὶ ψευδοεπαναστατικὰς ἐνεργείας, ἐξ ὧν ἐπήγαγε καὶ ἐδημιουργήθη τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα καὶ ἡ ὑφεστῶσα ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις.

Οὕτως ἔχει τὸ βουλγαρικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν βουλγαρικὸν ζήτημα ἐν πιστοτάτῃ καὶ περιληπτικωτάτῃ ἀφηγήσει, ἐν ᾗ δὲν περιελήφθησαν ἐν ἐκτάσει αἱ δικαιολογητικαὶ βᾶσεις τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, καὶ διότι διαλαμβάνονται αὗται συλλήβδην ἐν αὐτῷ τῷ γράμματι τοῦ Ὁροῦ καὶ διότι ἡ παράθεσις καὶ ἀντιπαράθεσις ἀποστολικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἔσται ἀνιστοῦσα διὰ δημοσιογραφικὴν μελέτην, δημοσιευομένην χάριν τῶν πολλῶν. Οὐδὲν ἦτον πρόβλεπτον νὰ σημειωθῇ, ἵνα ἡ πλήρης ἡ μελέτη αὕτη, ὅτι καὶ μεταγενέστερα ἐκφράσεις: Ἐκκλησία λατινικὴ, ἐλληνικὴ, ἀρμενικὴ κτλ. δηλοῦσιν ἐν γένει οὐχὶ διάκρισιν ἔθνους, ἀλλὰ διαφορὰν δόγματος. Περαιτέρω Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρωσίας, τῆς Σερβίας καὶ Ρουμανίας κτλ. ἡ καταχρηστικώτερον Ἐκκλησία

Ἑλληνικὴ, Ρωσικὴ, Σερβικὴ, Ρουμανικὴ κτλ. σημαίνουσιν Ἐκκλησίας Αὐτοκεφάλους ἢ ἡμιανεξαρτήτους, ἐν ἐπικρατείαις αὐτονομουμέναις ἢ ἡμιανεξαρτήτοις, καὶ ἔχουσιν ὠρισμένα ὅρια αὐτὰ τὰ τῆς πολιτικῆς ἐπικρατείας, ὧν ἐκτὸς οὐδεμίαν ἔχουσι δικαιοδοσίαν ἐκκλησιαστικὴν συνέστησαν δ' οὐχὶ λόγῳ ἐθνικότητος, ἀλλὰ πολιτικῆς καταστάσεως, καὶ ἔχουσι πληρωμα οὐχὶ ἐξ ὁμοφύλων πάντων καὶ ὁμογλώσσων. Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐδ' ἐν αὐταῖς ταῖς αἰρετικαῖς καὶ σχισματικαῖς κοινωνίαις ἐφάνη ποτὲ συνύπαρξις ὁμοδόξων καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτων φυλετικῶν ἐκκλησιῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ, πόλει ἢ χώρᾳ.

Ὁ ἰβ' κανὼν τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὀρίζει «δὺο μητροπολίτας μὴ εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ» κατὰ δὲ τοὺς φυλετιστὰς καθιδρύνεται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ καὶ δύο καὶ πλείονες μητροπολῖται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτῇ φυλῶν. Καὶ ὁ μὲν κανὼν ἀπαγορεύει τὴν διαίρεσιν τῆς μιᾶς ἐπαρχίας εἰς δύο μητροπόλεις, ἤγουν εἰς τὴν τοπικὴν αὐτῆς διαίρεσιν, εἰ καὶ αὐτὴν ἀτρέπουσαν τὸ κανονικὸν οἰκοδόμημα· οἱ δὲ φυλετισταί, προαγαγόντες ἀσυγκρίτως πορρωτέρω τὴν σύγχυσιν, παρεδέχθησαν οὐχὶ ἀπλῶς τυπικὸν τῆς ἐπαρχίας διχασμὸν, ἀλλὰ καὶ πολυμέριστον κατ' ἄτομα κατατομὴν πρὸς τὰς οἰκείας φυλάς, καὶ συνύπαρξιν ἐπομένως πολλῶν μητροπολιτῶν ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὁρίων καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τίτλοις ἐνασκούντων τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ εἰδικῶν φυλῶν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ πλείστους ἄλλους, παραλειπομένους ἐνταῦθα στηρίζομεν δ' ἐπὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, «ἐφ' ὧν τὸ ἀνέκαθεν ὑφῆστος τῆς Ἐκκλησίας πολιτευμὸς ἐπεριδέεται», ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἀποκηρύχσασα τοὺς Βουλγάρους, ἡξίωσε καὶ ἀξιοῦ ἀδὺο Μητροπολίτας μὴ εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ, κατὰ τὸν ἰβ' κανὼνα τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπικαλουμένη καὶ τὸν ἡ' κανὼνα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ ὅποιος θεσπίζει «ἵνα μὴ ἐν τῇ πόλει δὺο ἐπίσκοποι ὦσιν» ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐθελοτυφλεῖ καὶ κωφεύει εἰς τὰς δικαίας καὶ κανονικὰς ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἀξιοῦ, μεταξὺ ἄλλων, ἀφ' οὗ αἱ Βουλγαρίαι, καίπερ ἀποκηρυχθέντες ὑπὸ τῆς Κυριαρχοῦ Ἐκκλησίας, ἐμμένουσιν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς συνηθείας τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, τὴν ἀλλαγὴν τοῦ σχήματος τῶν Βουλγάρων κληρικῶν, ἵνα μὴ ἐπερχῇται σύγχυσις καὶ καταφύως παραβιάζονται τὰ δίκαια

καὶ αἱ προνομίαι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων ἡ προστασία καὶ τὸ ἀμείωτον ἐβεβίωσαν καὶ προσεπικύρωσαν ἐπίσημοι πράξεις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ Κατακτητοῦ καὶ ἐντεῦθεν.

Πλὴν ὑπάρχει καὶ ἕτερον ζήτημα καταπρόδιδον τὸ ἀύστατον καὶ ἀντεθνικόν, ὑπὸ τουρκικὴν ἔποψιν, τῶν ἀποφάσεων καὶ μέτρων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποτολμηθέντος πραξικοπήματος καὶ τιτελεσμένου γεγονότος, ἐνεκα ποικίλων καὶ παραδόξων λόγων ἐπελθόντος, ὀφειλομένου δ' εἰς ἀγνοίαν καὶ κκοπιστίαν τῶν ποτὲ ἰθύνοντων τὰς τύχας τῆς Τουρκίας, ἡτό πως δεικνυομένη ἡ ἀναληγία τῆς Πύλης, ἀλλ' ἡδη, ἀπὸ τοῦ 1877 καὶ ἐντεῦθεν, ἀποκαλυφθέντων καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῶν σλαυικῶν ὀνείρων, ἄπορον εἶναι πῶς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἀφ' οὗ ἡμιανεξαρτήτος ἐσχματίσθη Βουλγαρία, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς συστάσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, καθ' οὓς πιγνυομένη ἐν Βουλγαρίᾳ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, εἶδει νὰ καταργηθῇ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλγαρικὴ ἐξουσία, ἥς ὁ φυλετιστικὸς καὶ ἐπαναστατικὸς σκοπὸς ἐπαραγματοῦται διὰ τῆς συστάσεως βουλγαρικῆς Ἠγεμονίας.

Μὴ πράξασα τοῦτο ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἀπειργάσατο τὴν διάσπασιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ἐπέτρεψε τὴν λειτουργίαν ἐν Κων(πόλει) Κέντρου ἀναρχικοῦ καὶ φυλετιστικοῦ, ἀναγνωρίζουσα οὕτω σιωπηρῶς τὴν ὑπαρξιν καὶ ἄλλων Βουλγάρων ἐν Τουρκίᾳ. Διότι ἀστία καὶ πρωτοφανὴς εἶναι ἡ κρατοῦσα σύγχυσις, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς τῆς σχισματικῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐν Κων(πόλει), οἱ δὲ Μητροπολῖται καὶ Ἐπίσκοποι τῆς ἡμιανεξαρτήτου Βουλγαρίας, ἡτις εἶδει νὰ προικισθῇ ὑπὸ αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας πρόσκεινται εἰς Μητροπολίτην, ἐδρεύοντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πολιτικῆς ἐπικρατείας τῆς Βουλγαρίας!

Ἀλλὰ τότε ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἀναγνωρίζει καὶ ἐτέραν βουλγαρικὴν ἐπικράτειαν, πνευματικὴν πλέον ταύτην, ὡς διεπίστωσαν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ὑπὲρ τῆς Πνευματικῆς Βουλγαρικῆς Ἐπικρατείας βεράτια! Ὡστε ἡ Τουρκία, μὴ συνελθούσα, συρραφίζεται καὶ συμπαύεται ἀσυνειδήτως, μετὰ τῶν Σλαύων, ἀπεργαζομένη ἡ ἰδία τὴν ἀποκατάστασιν νεωτέρως ἐθνικῆς Βουλγαρικῆς παραφύσεως.

(Ἀκολουθεῖ).